

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: Za ŠIBENIK I AUSTRO-UGARSKU sa dostavom u kuću
mjesečno K 1:25, godišnje K 15.—. Za INOZEMSTVO K 23.—.
Plativo i utuživo u Šibeniku.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

Izlazi u utorak, četvrtak i subotu

Telefon br. 81. — Čekovni račun 71.049

UPRAVA „Hrvatske Rieči“ nalazi se u „Hrvatskoj Tiskari“ — UREDNIĆTOV
na obali br. 248. prizemno. — Tisk „Hrvatske Tiskare“ (Dr. Kratelj i drug)

Izdavatelj i odgovorni urednik Dr. JURE JURIN.

OGLASI PO CIENIKU.

God. X.

Broj 939

ŠIBENIK, sreda 20. svibnja 1914.

C. K. sudac i zastupnik naroda konfident austrijske policije.

Zastupnik naroda na pokrajinskom saboru i na carevinskom vjeću, c. k. sudac, dokle stvorenje sa dve plaće, odnosno i tri, uglasljiven je kao konfident vlade.

Na njega bila navalila narodna jedna novina prikazujući ga konfidentom. Htijeo se obraniti od navale utekao se vjeću narodnih ljudi. Ovi ga osudiše, a on se ušljao u se, plakao i utekao u Dalmaciju, gdje se snašao i tužio svojeg tobožnjeg osvadijela, klevetnika pred sud.

I sud mu je napokon sudio, a sudila je ona porota, koja je znala da osudom jednog zastupnika u prvim redovima radijalne narodne stranke pada ljaga na narod, koji radja takove nitkove.

Narodni ljudi, u koje je gledala cijelu javnost Europe, nisu se te ljage bojali, jer su znali da im je dužnost uništiti što je sramotna za narod i osudiše konfidenta jednoglasno i za uvjek.

Dokazi pruženi na sudu o krivnji konfidenta, o njegovoj službi c. k. vladi, takove su naravi da je osuda bila više nego sjećurna.

O krivnji pak toga konfidenta, mi smo pisali uverenjem da je kriv i prije osude narodnog vjeća i prije osude suda.

Mi smo pače pisali o konfidentima u službi vlade, koji se nalaze u narodnim radikalnim strankama, još davno prije nego smo i sanjali da tih konfidenta ima pod imenom Dr. Švihe c. k. sudca i zastupnika.

Mi smo o konfidentima pisali i prije nego je ministar predsjednik Stjibrh javno u parlamentu izrekao stanovište vlade, koja da se mora sa konfidentima u svoje svrhe posluživati nagradjujući ih iz sredstava dispozicionog fonda.

Zašto smo bili uvjereni da konfidenta ima i da ih vlada podržaje? Zašto smo tvrdili da ih ima u stranci prava?

Odgovor je jasan. Pajave smo doživljivali, koji nisu mogli slijediti nego ako ih prouzrokuje konfidentska radnja.

O tim pojavam smo govorili i pisali. Pisanih namira i brzovača konfidenta nismo imali u rukama jer mi ni na c. k. poglavarsku ni na c. k. namjestništvu nemamo nikoga, komu bi se narodna savjet bunila kao gospodji Woldanovo u poslu Švihe, i koji bi nam te namire dostavio.

Ali i bez toga dokazi su tu: ako ima učin, ako su posljedice tu, moraju biti i uzroci.

PODLISTAK

Socijalne i političke prilike u Mehiku.

Središte revolucija i nemira zadnjih godina u Mehiku bio je grad Hihuahua, glavni grad istoimene države. Hihuahua imala je prije početka revolucije 35.000 stanovnika. To je centrum industrije i trgovine države, koja se kao skoro svagdje u Mehiku nalazi u rukama stranaca: Amerikanaca, Engleza, Nijemaca, nešto Austrijanaca, Španjola, Francuza, Talijana, Japanaca i Kineza. Grad ima velikih trgovina i veletrgovaca, kazališta, klubova, mnogobrojne kinematografe i drugih zabavišta. Vječno plavo nebo i krasna klima, kakva je u ovim američkim visoravnima, mnogo su pridoniye, da bude ovde boravak ugodan. Sam narod ljubi igre, te ih nije čak ni u doba buna i revolucija zaboravio ni napustio.

Osim Hihuahue važniji su spomena ovi veći gradovi: Quadalajora, Queretaro, Mehiko, Puebla, Oaxaca, Cordoba, Salina Crux, najužnije veće pristanište na tih oceanu, Tehuantepec sa svojim lijepim in-

uništavaju sve što bi te stranke mogle za ukupnost uraditi.

Policija je služba za koju se zna što ima izvršili i policijskog činovnika svak poznal; konfidente, zastupnike i sudsce, ne poznal se i za to ili ista policija prezire kao odurne, jer kukavne stvorove koji izdavaju pod krikom da se bore za narodnu stvar.

Konfident je medijum stvar koji nema ni duše ni srda koji za občenitost i ne zna i ne može da radi, pa prostiura i širi korupciju odjeljujući pojedinca od obće stvari podkupljujući ga, za občenitost ništvenim pogodnostima, koncesijama, plaćom, u naprednjem.

To je ustav, jer takvi pokvareni i podkupljeni pojedinci onda se nametnu stranki i po receptu c. k. sudsca i zastupnika Dr. Švihe stranka postaje vlasti povjerljiva i na putu i da postane vladina.

S ovoga gledišta pojava konfidenta Švihe je veoma poučna, jer nam daje ključ za mnoge i mnoge pojave, koje se zbivaju u obće u Austriji, a osobito u Dalmaciji.

Te pojave su već tu. Konfidenti su, sudeći po tim pojavama, već barem približno poznati. Nami su bili poznati odavnina.

C. k. vlada već je i nehotič mnogo učinila da ih se prilično upoznava i od onih koji dobro ne vide.

Hoće li u Dalmaciji biti konfidenstvo osudjeno kao u Českoj?

Eto to je pitanje na koje ne čemo sada odgovarati. Možda dodje i za to doba.

Mi smo uvjereni da ni kinka čistoga hrvatskog, ni kinka vjere, ni ona na vas mah započela komplicacija pod koprenom privatnih interesa neće konfidenstvu pomoći.

Proti konfidenstvu se buni savjest i ponos svih nezavisnih i ciele občenitosti, koja ne trpi komplikacije u ime interesa pojedinaca.

Za to je on bio u neprestanom dodiru sa c. k. policijom, da odstrani sumnju kako je tako brojna i organizirana stranka, pogibeljna za državu.

On je imao zadatak — Dr. Šviha to govoriti — da popravi tolake ludosti što su drugi počinili....

3.) On nije sudjelovao glavnim sjednicam uprave stranke nego redko i....

4.) Odvraćao je Klofača da putuje u Beograd, jer bi se tako kompromitirala stvar naroda.....

9.) Nadzivao je i urede policije i usklinkuo je jednou: „Ilep red imadete vi na policiji!“

7.) Šviha je dopisivao sa policijom da dobije koncesiju Štamparije.....

(I Štamparija se otvorila bez ikakve poteškoće, pače bez molbe, bez da se podstroje nacrte i bez pregleda, jednostavnom naredbom c. k. namjestništa.)

Dr. Šviha, konfident policije, c. k. sudac i zastupnik, prozvan je od iste policije „Gaunerom“, drugi konfident prozvan je „Šöbigerom“.

Zašto to? Nu za to jer se i istoj policiji gade ljudi, koji se ušljaju u narodne redove i pod imenom narodnih stranaka

dijankama, Veracruz, najvažnija luka u mehičkom zaljevu, Cordoba, Oriteba, Tamayo i t. d. Duboke i ogromne šume nastavaju još i danas Indijanci, koji se zovu Tarahumari. Ovi su ujedno prastanovnici ove zemlje; riječ „tarahumari“ znači: ustajni trkači. Tarahumari priređuju svake godine velike utrke.

Godine 1909. izabran je novi predsjednik Mehika, Porfirio Diaz. U oktobru godine 1910. provali od jednom neočekivanom za vrijeme proslave stogodišnjice borbe za nezavisnost protiv Španije, revolucija seljaka u okružje Quererro u državi Hihuahua.

Ova je revolucija zadala smrtni udarac Porfiriju Diazu. Razlog revolucije: u cijeloj državi Hihuahui bio je skoro sav posjed usredotočen u rukama nekolicine obitelji. Latifundija od 1/4 miliona hektara nije bila rijetka. Od 15 miliona zemljišta bilo je samo 500.000 hektara obradjeno. Obitelj, koja je vladala u zemlji, imala je od prilike toliko zemlje, kao što je recimo današnja Česka. Ova je obitelj terorizirala manje posjednike. Mali posjednici plaćali su većinu poreza. Poslijev revolucije u 19. stoljeću i haranja apaških četa i Indianaca ostali su u zemlji veliki kompleksi zemlje

U središtu ove prve revolucije stajao je Francisco Madero i Pascal Orosc. Pokret se priključio i sjeverni Amerikanci. Iz Hihuahne raširilo se nezadovoljstvo po cijelom Mehiku. Borba je vodjena promjenljivom srećom. Porfirio Diaz konačno je stupio u pregovore sa Maderom, ali ih je morao brzo prekinuti, jer su revolucionarci zahtijevali, da se Diaz određe i zahvali na predsjedništvu.

U maju 1911. godine zauzeše pobu-

ČASKANJE.

AUSTRIJSKI ŠPIJUN.

Za mog boravka u Srbiji jednog mjeseca reče neki carinik:

— Nazvao sam austrijskim špijunom Matiju Vučetića, koji je zajedno s nama radio u jednoj kancelariji. Upravnik me za to kaznio pismenim ukorom, i mjesecnom novčanom kaznom od 5 dinara, koja se svota imade svakog mjeseca odbiti od plaće.

Poslije nekoliko dana Vučetić bje uapšen kao špijun. A kad je došao prvi od mjeseca meni su opet odbili pet dinara.

— Zašto? upitam upravnika

— Zato, reče mi on, što je Vučetić uapšen kao špijun prije svršetka mjeseca, a kako je od nas unapred dobivao mješenu platu, to nije odradio za cijeli mjesec, a neko mora da državi nadoknadi.

Tim. Tam.

Omladina traži zadovoljštinu.

Akademičari i mostarski oficirski kor.

(Od redovitog dopisnika „Hrv. Rieči“).

Zagreb, 18. svibnja.

Osim omladine Zagreb ū zadnje vrijeme pokaziva veoma malo život i interes za najozbiljnije stvari i najznačajnija pitanja. Ono, što se događa po našim zemljama kao na Hrvatskom Primorju i u Dalmaciji, tome Banovina daje malu važnost u svom nerazumijevanju i provincijalnoj zaposlenosti, a izgleda, da su apatija i mrtilvo zagospodarile ovomušnjom načijonom borbom i otporom.

Taj nehaj zagrebačkog građanstva prikriva donekle omladina svojim radom, agilnošću prkosom i otporom, koje je sad u manjoj sad u većoj mjeri izbio koli u tihom radu toli na ulici, a donekle i u olvorenoj reakciji na ovu sputanost, učenost i uspavanost Zagreba. Kao da je sada tek povedena ozbiljna akcija, da se Zagrebu dade biljež jednog nacionalnog, našeg najvećeg i glavnog grada. Kao da je sada počela strujati krv jače i brže, kao da su sada Hrvati počeli osjećati jače i smjeli svoju nacionalnu dužnost i zaštu u svojoj domovini.

Akciju oko ovoga vodi omladina i nemojte se začuditi, kad vam spomenem, da je ona osamiljena, da je krivo sudjena u mnogim slučajevima i sa strane samih Hrvata.

Onaj sistem, koji u Dalmaciji izaziva i naručuje borbu s ostacima naših

njenici grad Juarez. General Navaro morao se sa svim svojim vojnicima i oficirima predati. To je bio strašan udarac za Diazom, morao se zahvaliti. Francisco de la Barre preuzeo je privremeno predsjedništvo.

U oktobru iste godine provedeni su prvi put izbori pravovaljano, u kojima je Francisco Madero izabran predsjednikom. Ali ipak mir i red nije dugo vladalo u Mehiku. Zaputu nije još na jugu odložio oružja, jer njegovi uvjeti ne bijahu ispunjeni. U februaru 1912. već se spremaše nova revolucija, ali sad — protiv Madera! Kao uzrok ovoj revoluciji navodili su nezadovoljnici, da Madero nije podijelio zemlju na — beskućnike! Ovi revolucionarci nazivaju se socijalistima i izabraše Pascala Orosca svojim vodjom. Za nekoliko nedjelja bila je država u rukama revolucionaraca.

Medutim je Huerta jeseni 1912. potukao u nekoliko bitaka Pascala Orosca, koji se morao povući. Šanse Maderove potstaju opet boljim.

U to provali nova buna u gradu Mehiku 20. februara, koja je konačno srušila Madero. Huerta se zdržao sa Feliksom Diazom, zarobio je Madero i potpredsjednika Pina Luarezu i proglašio sebe po starom običaju provizornim predsjednikom republike. Madero i Laurez budu ubijeni. Ovo smaknuće potpali vatru nove revolucije, koju rodi Carranza i koja ni danas još nije stišana. Ovi novi revolucionarci nazivaju se konstitucionalistima. Oni traže uspostavu konstitucije, koju je Huerta povrijedio. Uz Huertu stoji mehička vojska i stranka Porfirija Diaz, koja se nuda, da će se opet moći dočepati vlasti. U ovoj trećoj revoluciji postao je Francesco Villa a generalissimus konstitucionalista. Villa se u obje prve revolucije borio za Maderu. U novembru 1913. palo je već cijela država Hihuahua u njegove ruke, u koju je uveo pravo strahovlade. Mnoge gradjane je dao poubjijati, dobra svih Huertinih pristaša zaplijeniti. Villa se ne straši najgorih zločina, on je potpuni tip kroničkog tirana.

Situacija je u aprilu ove godine bila za Huerta vrlo nepovoljna i sukob mehičko-mehički mogao mu je samo škoditi. Amerikanci jamačno ne će isprazniti Veracruz, dok ne dobiju garancije, da će u zemlji biti uveden mir i zakon. A kada će to biti, teško je reći, jer ni Carranza, ni Villa, ni Huerta ni stari Porfirio Diaz nijesu spremi, da dadnu nesretnoj zemlji — mira. Mehiko nije u stanju, da sam po sebi uvede poredak i mir, jer nema velikoga čovjeka, koji bi ovu tešku zadaču riješio.

KONFIDENT Dr. ŠVIHA.

čena rukavica u borbi za naša prava. Po primjeru akademске omladine u Beču, Grazu i Innsbruku, omladina sa zagrebačke univerze pozvala je časnički izbor u Mostaru na dvoboj, te se je za to prijavilo dobrovoljno trideset akademika. U ime omladine pregovaraju u Mostaru zastupnik i bivši predsjednik banskog sabora gosp. Šola, te lejkarnik Blažević. Na zastupnika Šolu osim brzojava poslala je omladina slijedeće ekspress-pismo:

„Presvetli gospodine! Kako ste iz otpošlog brzojava razumjeli, traži hrvat srbska sveučilišna omladina u Zagrebu zadovoljstvu od časničkog zbora u Mostaru radi uvreda nanesenih čitavom našem narodu prigodom posljednjih dogodaja u tamošnjem kazalištu. Molimo Vas dakle, presvetli gospodine, da u interesu narodne stvari kao odlučan raprezentant naše načije preuzmete u zajednici sa gospodinom lejkarnikom Blaževićem zastupstvo naše stvari, pa da odmah uređete sve, što je nužno, da pravovremeno u otvorenom roku uslijedi zahtjev vitezke zadovoljštine. Informacije radi saopćujemo Vam, da je svakolika hrvato-srpska omladina kako na vanjskim tako i na zagrebačkom sveučilištu odlučila u taj stvari hrvato-srpskom narodu svakako doliku zadovoljštinu privavit, pa Vam radi toga za konačno rješenje stvari pružamo dovoljan — bio na kolik — broj akademika svršenih oružjem ispuniti. Što se tiče roka, mislimo, da u toj stvari radi općenitosti same uvrede, a s obzirom na kolektivitet hrvatske univerze ne može biti prigovara, jer mi radimo kao opunovlaštenici u otvorenom roku, pa je samo ta činjenica za nas mjerodavna“. Time je omladina tek ispunila ono, što je cijeli naš narod u ova obilježja morao tražiti na jedan drugi način, ali u ovu nacionalnoj pospanosti našeg društva i tudijskim kurašnim nasrajima ovaj je glas omladine bio je potrebit i on zasluguje svaku hvalu.

Interesi Italije i Sjedinjene Američke Države.

Dok je natrag malo dana talijanska štampa u kraljevini najvećim oduševljenjem i otvorenom simpatijom pratila nejednaku borbu između Meksika i Sjedinjenih Američkih Država, najednom preko službenog rimske „Tribune“ dolazi od talijanskog novinara Alberta Tarchiani iz New-Yorka, ozbiljna i trezvena poruka talijanskog javnog mišljenju. Čisto i otvoreno poručuje se Talijanima da životni interesi Italije zahtijevaju da sve simpatije Talijana budu isključivo za Sjedinjene Američke Države.

Talijanska je štampa oštro do sada istupala proti Sjevernim Američkim Državama, te je osobito strogo kritici podvrgavala postupanje predsjednika Wilsona.

Nije teško naći povod ovom nerasploženju Talijana prama Sjedinjenim Državama, kad znamo da se proslavljeni talijanski novinar Luigi Barzini nalazi od nekoliko mjeseci u Meksiku.

Njegovim dopisima i brzojavima iz Meksika talijanska je javnost do sada slijepo vjerovala, a vanredna vrsnoća u pisanju nije dala povoda da se sumnja u istinu njegovih dopisa.

Nego evo dolazi drugi talijanski žurnalist, te spočitava Barzini-povjeljnik oduševljenje za patriotizam Meksikanaca, zbog deset automobila što su bogataši iz Meksika ponudili Huerti i vojski, dok u isto doba Barzini zna vrlo dobro da Washingtonska vlada raspolaze sa preko tri miljuna automobila.

Već jednom je „Corriere della Sera“ ispovjedio uzrok s kojega treba Meksiku želiti pobjedu. Odgovor je glasio — sentimentalizam. Nego u međunarodnim pitanjima sentimentalizam ima najmanje da odlučuje. Razlozi oportunitizma, logike te interesa moraju jedino da odlučuju u dijeljenju simpatija.

U Sjedinjenim Američkim Državama ima preko dva miljuna Talijana, a danonice ih iz Italije sve to više dolazi. Može se kazati da svaki Talijan po nešto dobiva od ove republike. U Meksiku naprotiv nema nego samo pet tisuća Talijana.

Znatn broj Talijana pripada vojski i mornarici američkoj, mnogo će se njih najdragovoljnije odazvati pozivu predsjednika Wilsona, te će najpripravnije stupiti pod američku zastavu.

Iz Sjedinjenih Američkih Država talijanski emigranti šalju svake godine preko 500 miljuna lira u Italiju. Iz Meksika naprotiv malo ili ništa.

Američki putnici koji se dive krasotama Italije donose u Italiju više nego 100 miljuna na godinu. U svakoj važnijoj pri-

godi, a navlastito za katastrofe Mesine, čitav je američki narod iskazao talijanskom narodu najiskreniju i najizdašnju simpatiju. Kad bi pak slijedilo osvojenje i pacificiranje Meksika te kad bi se po uzoru Kubu ustrojio kao nedvisna republika pod nemovnim uplivom Sjevernih Američkih Država, eto prostranih krajeva za talijanske emigrante.

Na koncu ti ne treba smetnuti sumu da se nesretni Meksiko poslije pada Porfirije Diaz nalazi u neobuzdanoj anarhiji; Sjedinjene Američke Države, kad bi i silom naložile mir i red Meksiku u velike bi stoga zadužile čovječanstvo.

Nemoral i zagrebačka policija.

Zagrebačke novine pune su izvještaja o aferi Gross. Graditelj Gross jedan od najpoznatijih viveura zagrebačkih, napokon je došao s onu stranu brave. O njemu se je dawno znalo da mu je najmiliji šport zagrijanje mladih djevojčica, ali svaki put zaščiten moćnim protekcijama, znao je da u manke paragrafima kaznenog zakona. Nego „posao“ se je razgranio, članovi rasli, a žrtve se s dana na dan množile i stvar je postala tako jasna i javna, da policija nije mogla više da zatvara oči. Još u zadnjem momentu konfidenti, kojih je imao kod redarstva pokušali su da ga spase i upozorili na ono što mu se spremo. Gross je odušmaglio iz Zagreba, ali je na stanici u Vinkovcima bio uapšen, doveden u Zagreb i predan u sudbene tamnici. Sudac istražitelj preopterećen je ovom aferom, jer svaki čas izbjie na površinu po koja nova piščanica i pojavi se koja nova veća ličnost. Zanimivo je da je istraga, tako kažu, ustanovila, da se je sve ovo zabilo u kući jednog furtimskog advokata.

Detectiv, koji je bio ovoj družini desna ruka, uapšen je takodjer.

Cijela afera baca svakako sramotnu sjenu na zagrebačku policiju.

NAŠI DOPISI.

Kaštel Stari.

Natrag par dana doživjeljimo jednu tako podlu i sramotnu denunciju, da je uopravd svakoga zgadila, te mislim, da će joj se teško naći prema u prošlosti. Čuli smo za konfidente i doušnike Spljeta i Šibenika, ali ovaka, uprav zvierska denuncija, jest nešto osobita, pravi rekord.

Natrag par godina doselio se u Kaštel sa neljepim glasinama Jere Ban rodom i Spljeta gradjevni majstor. Sagradio kuću, a u zadnje vrijeme sagradio pred kućom kapelicu, da Kaštelani vide kako je pobožan i pošten, pa da tako pobije one tobože neistinite glasine. Netko mu nasjedao, ali većina ga ipak izbjegavala, dok nije uovo par zadnjih dana izigrao i posljednju kartu.

Pred mjesec dana, pozvao je iz Amerike sina od svoga vlastitoga brata, mladića od dvadesetak godina, takodjer gradjevnog majstora, obećavajući mu zlatna brda a na što, spomenuti mladići i dodje. Desetak dana življaju u miru, a nakon toga za malu sitnicu se posvadiše. Od toga dana Jere Ban postane podli denuncijant proti svom sinu, dok je sinu.

Najprije ga tuži, da nema radničke knjižice, zatim, da nije odslužio vojništvo, a kada se je ovo pokazalo neistinito i labavo, nadložio je treće, što je pak najoglavnije. Jere Ban otidje glavom na oružničku postaju, te tuži svoga sinovca, da je govorio proti kralju! Oružnici su na to uređivali, te bijedan mladič leži sada u uzama spljetskog zatvora. Roditelji su mi u Americi, zapušten je dakle svakoga, jer stric koga jedinog amo ima, postao je njegov zlostvor.

Tko može što takova učiniti nego jedna podla duša? Tko može svome bratu rođenom odnijeti jedinog sina, pa ga onako izdajnički gurnuti u tamnicu? Odgovor prepuštam cjenjenoj javnosti.

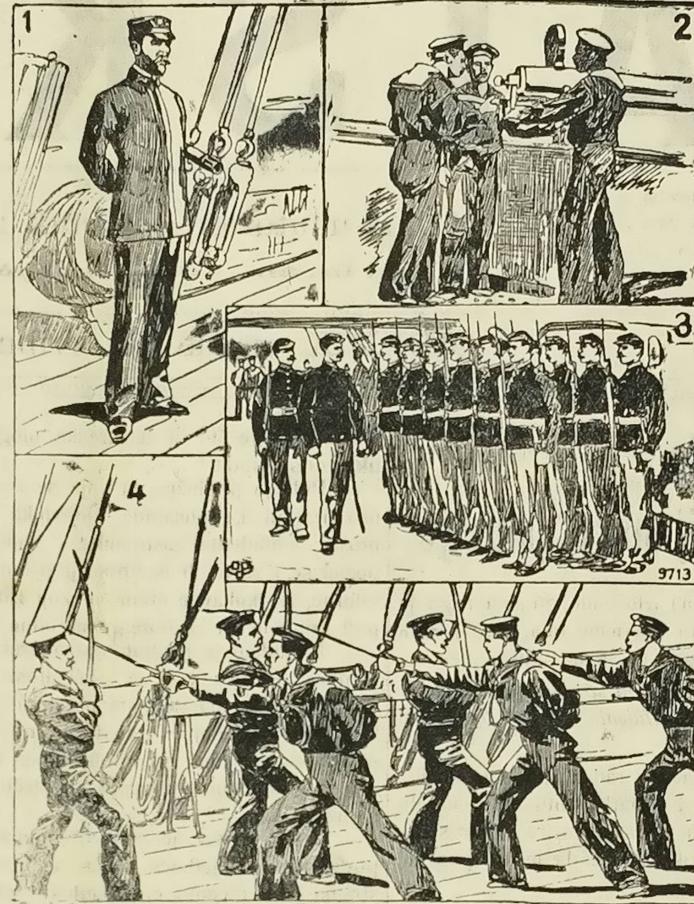
Mi Kaštelani poručujemo Jeri Banu, da onakovih mi netrebamo. Detectivi i „bubi“ kod nas i u ovoj našoj Rivijeri ne uspijevaju, a najmanje sada kada se za svakojake trice i kućine stvaraju veleizdajnički procesi. Ovo neka služi na usvist braći s onu stranu Atlantiku, neka vraćajući se u domovinu priguše svete osjećaje slobode, te neka pred očima imaju domovinu potlačena, domovinu nad kojom još krili mrtvi i krvavi mrak ropstva.

Kaštelani.

Predplatite se

na „Hrvatsku Rieč“!

Mornarica Sjevero-američkih Država.

Uz članak i podlistak donosimo i zanimivu sliku. Poslije skoro 150 godina mira stupila je mornarica Sjevero-američkih Država u akciju osvojenjem luke Verakruz.

Posljedni put za španjolsko-američkog rata, pokazala se ova mornarica na visini.

Slika 1.: Kapetan; 2. Mornari kod topova; 3. Ispiciranje mornarskih infanterista; 4. Mornari na ratnom brodu uče se dvoboju.

Pravi razlog američko-mexičkog sporu.

Ovaj nam je članak blagohotno za „Hrvatsku Rieč“ ustupio vrlo dobar poznavaoc tamošnjih priča, koji je skoro dvadeset godina bio u Americi te tamo i u javnom životu igrao čestu ulogu. Ured.

Sukob amerikansko-mehikanski ima se potražiti u tome, što Sjedinjene Države trpe najviše i silno od tih čestih mehikanskih revolucija, koje poremećuju industrijski razvoj, koji provadaju američki miljardi.

Ta „ratio suprema“ — monopol industrijski i trgovacki — kao što i onaj civilizacijski i humanitarnosti, vode Ameriku na ukinuće auarhije i tiranstva u tom najljepšem pojasu zemaljskom, u Mehiku — perivoju sveta.

Ovako se razumi i pravo shvaća svrha zauzeća Veracruz, te najvažnije luke u mehikanskom zaljevu; tu leži plan od godina priredjen i danas gotov skupa sa pamskim prokopom po kojemu Sjedinjene Države hoće odlučno ne samo uspostaviti zakon, red i mir u susjednoj zemlji, nego faktilno zauzeti takav položaj, koji će sve to garantirati i učiniti kraj svakom daljnjem nemiru ili budućoj revoluciji.

Huerta im je samo dao povoda. Stari Porfirio Diaz troši badava svoje milione iz Pariza. Madero zadnji predsjednik a miljeni vlade američke, bio je ubijen na najdučki način usprkos diplomatske intervencije američkog predsjednika. Huerta zauzima silu i provadjanje staroga sistema, koji je ne samo protuagrarni, nego osobito absolutističan, za uzdržanje privilegija, latifundija, dakle izričito antikonstitucionalan.

Caranza i Villa, vodje ustaša, bore se junački i uspješno, dogovorno s vladom američkom od koje dobivaju novaca, municije i vojnike. Tako ovi pod izlikom uspostavljenja konstitucije igraju jednostavno ulogu američkih težnja, kojima će oni pružiti još jačih razloga, nego što su do danas imali, pak će američke čete mačirati ravno na „city of Mexiko“, i odatle proglašiti svoju provizornu vladu na logom i ciljem da ovrši stari dobro priredjeni i amerikancima jasno poznati plan osvojenja Mehika i konsekventnog njegovog pripojenja čak do panamskog kanala.

Ova činjenica donaša mi na pamet Queretarsku tragediju, u kojoj poginu austrijski Maksimilijan, ustrijeten ne po želji mehikanske republike, koja ga je hijela štediti, dakle spasiti, već po nalogu generala Granta, glasovitog vojskovođe američkih četa, kasnije predsjednika Sjedinjenih Država.

Pri zaključku opazit mi je, da će Jugoslaveni i naše novinstvo pametno učiniti primajući „cum gravo salis“ sve vesti o Mehiku dolazeći preko američko-latinskih evropskih novina, izim francuskih, jer one mnogo toga izvraćaju i preteravaju iz simpatija rase.

Tko poznaje prilike američke, te je

pratio pisanje celokupnog novinstva Sjedinjenih Država u doba balkanskog rata, kakvim je ono zanosom pisalo, zagovaralo i branilo balkansku trgu, Jugoslavenski federalizam, taj će sada i razumjeti svoju dužnost prama Sjedinjenim Državam, i priznat će lako, da intervencija američke vlade potiče eminentno toli iz ekonomičkih koli iz humanitarnih načela.

Jugoslavenstvo i njegov svijesni pobernici ne smiju zaboraviti koliko ga je odužila Amerika, i najviše ova, u borbi protiv turskom zulumu i surovom pangermanizmu.

Najzadnje vesti, dok ovo pišem, glase da je Tampico pao u ruke ustaša, i da se Huertina vojska povukla kako raztrkana i slomljena.

U Veracruzu su Amerikanci već privravili za raid na glavni grad, u slučaju bune. Danas razpolagaju sa 25.000 ljudi, razdjeljenih u tri brigade, jednim regimentom konjaničtvu i jednim gorske artillerije, neračunajući sve pomoćne odjele mornarice. Javno imenje američke mase postaje dan na dan sve više nervozno, i novinstvo sili ruku predsjednika Wilsona i vlade na jasniju ali oštiju neokljevaču politiku.

Idealizam Wilsonov, zapravo Bryanov, u počeku za mirnu intervenciju, da se oduže čovječanstvu pada pred neprekidnim brzjavim vestima o progostva o krvločnosti, o pljačkanju, kojima bijahu povrnuti američki podanici.

Napokon smaknuće, po zapovjedi mehikanskog generala Mass, jednog američkog vojnika 28. o ranterije na granici van Veracruz, podalo je zadnji udar u strpljivosti — i otezanju američkih četa.

Vidim sudbinu Mehika zapisanu u perontnim uvjetima stavljennim od predsjednika Wilsona posrednicima latinsko-američkih republika. Predsjednik Wilson pita bezuvjetno ustanovljenje provizorne vlade u glavnom gradu Mehika, u kojoj bi morali biti zastupani i huertisti i konstitucionalisti, a to je moralno nemoguće.

Osim Huerte, Ville i Carranze, može se računati na ostale elemente koji zavajaju straha — na zvirske osvjetljive čete zapatista posjane u svem okružju Mehika grada, te još, i to koliko, na bojaza „divljih“ urođenika, „di questi indiani barbari“, kako ih nazivaju talijansko novinstvo, kojih su pune ulice glavnog grada.

U tom gradu sve su bolnice prepune ranjenih. Mnogo ih je namješteno po privatnim kućam. Crveni se križ posvuda razgrano. Bogatije obitelji otvaraju svoje salone da ih pretvore u bolnice za svaku eventualnost. Gospodje su preuzele povrbo ranjenika i bolesnika. Odjeli oružnika su svukud pojačani. Svi su gradski činovnici pod oružjem i obilaze grad vojničkom spremom. Nu, uza sve to, javne su šetnje živahne, kazališta vrlo dobro posjećena, sva pristaništa vesela i živa. Čudnovato ali shvatljivo!

Ozbiljan je to mir. Ovo vam je takav mir, misteriozna tišina, koju je uvek povijest bilježila kao predhodnicu, navještajnicu velike oluje. A. P.

Definicija Austrije.

Češki socijalno-demokratski zastupnik Dr Nemec u jednom svom Delegacijama ovako je definirao Austriju: „Austrija je dioničko društvo u kojem se članovi međusobno kolju za svaki groš dividende. Ovo se društvo neće raziti sve dote, dok se ne osnuje novo dioničko društvo, koje bi članovima davalno veće koristi i veće dividente.“

Gospodine Urednici! Na temelju § 19 zakona 17/12 1862 Br. 6 D. Z. L. za 1863, izvolite uvrstiti u suslijednom broju vašeg lista slijedeći

Ispravak

Nije istina, što se tvrdi u dopisu iz Blata odštampanom u br. 935 vašeg lista, da sam, na ime dana 19/3 t. g., ni pozvan, ni čekan otišao na prizivnu raspravu u Dubrovnik u kaznenoj parnici A. Marinovića proti F. Kalogjera i druž. i da mi je gosp. A. Marinović zabranio, da ga zastupam.

Istina je naprotiv, da sam na onu raspravu otišao prama našu prilogom od gosp. A. Marinovića, zastupao interes svog klijenta — kojega je i u prvoj molbi zgovarala kancelarija mog šef Odjv: Dr J. Vinzi, — vodio preko dva sata pregovore

Austrijsko parobrodarsko društvo na dionice

„DALMATIA“

uzdržava od 1. listopada 1913. slijedeće

glavne pruge:

Trst—Metković A (poštanska)
Polazak iz Trsta nedjeljak u 5 sati pos. podne povratak svake subote u 6.30 sati prije podne.

Trst—Metković B (poštanska)
Polazak iz Trsta u četvrtak u 5 sati posle podne povratak svakog utorka u 6.30 sati prije podne.

Trst—Metković C (poštanska)
Polazak iz Trsta u subotu u 5 sati posle podne povratak u četvrtak u 6.30 sati prije podne.

Trst—Korčula (poštanska)
Polazak iz Trsta u srijedu u 5 sati posle podne povratak u nedjelju u 6.30 sati prije podne.

Trst—Šibenik (poštanska)
Polazak iz Trsta u petak u 5 sati posle podne povratak u četvrtak u 6 sati prije podne.

Trst—Makarska (trgovačka)
Polazak iz Trsta u utorak u 6 sati posle podne povratak u nedjelju u 11.15 pos. podne.

Trst—Vis (trgovačka)
Polazak iz Trsta u subotu u 7 sati pos. podne povratak svaki četvrtak u 7.15 pos. podne. (2)

POVJESTNE CRTE GRADA ŠIBENIKA I OKOLICE.

I. DIO:

Od naseljenja Hrvata do krunisanja kralja Kolomana K 1—

II. DIO:

Od krunisanja kralja Kolomana do predaje Šibenika mletačkoj republici K 1—

Nabavlja se u „HRVATSKOJ TISKARI“
(Dr. Krstelj i drug) :: ŠIBENIK.

OBJAVA!

Dajemo na znanje p. n. občinstvu da smo otvorili

PRODAJU VAPNA

uz slijedeće cijene:

100 kg. živoga vapna K 2.60

100 „ gašenoga „ K 2--

(Franko Tvornica Crnica - Šibenik).

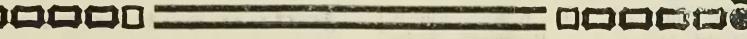
Naručbe upućuju se na adresu:

— BATTIGELLI i ROSSI -- ŠIBENIK. —

Sa veleštovanjem

Peć za proizvodjanje vapna u Šibeniku.

21-15

AUTO- GARAGE

ajam automobile

Javljam p. n. občinstvu da sam otvorio
autogarage i najam automobile

novili, vrlo elegantnih za 4 i 5 osoba.

Cijene veoma umjerene.

Telefon br. 61.

Niko Rossi.

20-16

Naslov za brzjavu: „JADRANSKA“.

CENTRALA U TRSTU

Via della Cassa di Risparmio 5

(Vlastita kuća)

KUPONI ŽALOŽNICA Zemljivođno vere-
sijskog zavoda Kraljevine
Dalmacije plativi 1/II. god.
i uvućene žaložnice u-
novićuju se kod

JADRANSKE BANKE

u Trstu i svih
njegovih po-
družnica.

Dionička glavnica K 8.000.000.

Pričuve K 780.000.

Prvi put 1/II. god.

Prvi put 1/II. god.